

Sygn. akt IX Ka 1173/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogna Kuczyńska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2013 r.

sprawy **S. P.**

obwinionego o wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z 26.VI.74r Kodeks Pracy w zw. z art. 85 § 1 i 2 , art. 86 § 1, art. 94 pkt 5 ustawy z 26.V.74 Kodeks Pracy

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku Zdroju

z dnia 16 maja 2013r. sygn. akt II W 248/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionego S. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania za II instancje w tym 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty.

IX Ka 1173/13

UZASADNIENIE

S. P. został obwiniony o to, że

1. będąc Prezesem Zarządu (...) S.A. w B. do dnia 14.02.2012r. nie wypłacił pracownikom wynagrodzenia za pracę w listopadzie 2011r. w pełnej wysokości, w tym:

- od 06.12.2011r. 12 pracownikom zatrudnionym na stanowiskach nierobotniczych, na łączną kwotę 7.245,04 zł netto;

- od 09.12.2011r. pracownikowi K. C. 355,12 zł netto;

- od 11.12.2011r. 43 kierowcom-konduktorom, kierowcom-konwojentom i pracownikom placówek terenowych, na łączną kwotę 17.427,84 zł netto,

tj. za wykroczenie z ar. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (tj. Dz. U. z 1998r. Nr 21, poz. 94 ze zm.) w związku z art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 oraz art. 94 pkt 5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy

2. będąc Prezesem Zarządu (...) S.A. w B. do dnia 14.02.2012r. nie wypłacił pracownikom wynagrodzenia za pracę w grudniu 2011r. w pełnej wysokości, w tym:

- od 06.01.2012r. 31 pracownikom zatrudnionym na stanowiskach nierobotniczych, na łączną kwotę 43.318,05 zł netto;

- od 09.01.2012r. 40 pracownikom stacji obsługi i administracyjno-gospodarczych w B., na łączną kwotę 46.326,59 zł netto;

- od 11.01.2012r. 103 kierowcom-konduktorom, kierowcom-konwojentom i pracownikom placówek terenowych, na łączną kwotę 141.965,12 zł netto,

tj. za wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (tj. Dz. U. z 1998r., Nr 21, poz. 94 ze zm.) w związku z art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 oraz art. 94 pkt 5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy

3. będąc Prezesem Zarządu (...) S.A. w B. do dnia 14.02.2012r. nie wypłacił pracownikom wynagrodzenia za pracę w styczniu 2012r. w pełnej wysokości, w tym:

- od 06.02.2012r. 33 pracownikom zatrudnionym na stanowiskach nierobotniczych, na łączną kwotę 50.358,75 zł netto;

- od 09.02.2012r. 40 pracownikom stacji obsługi i administracyjno-gospodarczych w B., na łączną kwotę 48.053,04 zł netto;

- od 11.02.2012r. 99 kierowcom-konduktorom, kierowcom-konwojentom i pracownikom placówek terenowych, na łączną kwotę 154.496,79 zł netto,

tj. za wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz. U. z 1998r. Nr 21, poz. 94 ze zm.) w związku z art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 oraz art. 94 pkt 5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy

4. będąc Prezesem Zarządu (...) S.A. w B. do 14.02.2012r. nie wypłacił 10 byłym pracownikom należnych odpraw pieniężnych na łączną kwotę 40.734,86 zł, w tym:

- od 13.01.2012r. T. M. w kwocie 4.830,56 zł;

- od 01.02.2012r. 8 osobom na łączną kwotę 35.904,3 zł

tj. za wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz. U. z 1998r. Nr 21, poz. 94 ze zm.) w związku z art. 8 ustawy z 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844 ze zm.)

5. będąc Prezesem Zarządu (...) S.A. w B. do 14.02.2012r. nie wypłacił 2 byłym pracownikom należnych odpraw pieniężnych w związku

z przejściem na emeryturę, w tym:

- od 21.11.2011r. R. P. w kwocie 2.037,06 zł;

- od 11.01.2012r. W. P. w kwocie 1.584,00 zł;

tj. za wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (tj. Dz.U. z 1998r. Nr 21,poz. 94 ze zm.) w związku z art. 94 pkt 5 oraz art. 92¹ § 1 ustawy z 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy

6. będąc Prezesem Zarządu (...) S.A. w B. do 14.02.2012r. nie wypłacił 11 byłym pracownikom należnych ekwiwalentów pieniężnych za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe w związku z ustaniem stosunków pracy, w tym:

- od 06.12.2011r. M. U. – 1.481,16zł;

- od 20.12.2011r. M. K. – 260,43 zł;

- od 30.12.2011r. G. B. – 915,63 zł;

- od 01.01.2012r. P. Z. – 441,41 zł;

- od 10.01.2012r. P. D. – 1.148,36 zł;

- od 01.02.2012r. L. D. – 1.641,54 zł, L. P. – 74,72 zł, T. S. – 1.221,37 zł, D. S. – 1.082,27 zł, A. W. – 1.017,66 zł, M. S. – 537,30 zł

tj. za wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (tj. Dz. U. z 1998r. Nr 21, poz.94 ze zm.) w związku z art. 171 § 1 ustawy z 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy.

Wyrokiem z dnia 16 maja 2013r. Sąd Rejonowy w Busku-Zdroju uznał obwinionego S. P. za winnego zarzucanych mu we wniosku

o ukaranie czynów stanowiących wykroczenia z art. 282 § 1 pkt 1 kp w zw. z art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 oraz art. 94 pkt 5 kp w zw. z art. 8 ustawy z 13 marca 2003r.

o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy

z przyczyn nie dotyczących pracowników, z art. 94 pkt 5 oraz art. 92¹ § 1kp, z art. 171 § 1 kp oraz art. 92¹ § 1 i za to na podstawie art. 282 § 1 kp w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 3000 złotych, nadto sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 350 złotych tytułem kosztów postępowania.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca obwinionego zaskarżając go w całości i zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę uznania obwinionego winnym czynu polegającego na nie wypłacaniu pracownikom wynagrodzenia za pracę oraz ekwiwalentu za niewykorzystany urlop i tym samym zastosowanie art. 282 § 1 kp;

- naruszenie prawa materialnego a to art. 1 § 2 kw poprzez jego nie zastosowanie;

- obrazę prawa procesowego w szczególności art. 39 § 1 poprzez nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy a to w szczególności nie przeprowadzenia dowodu

z zeznań byłym prezesów spółki na okoliczność kondycji finansowej spółki gdy oni ustępowali z tego stanowiska;

- oraz nie przeprowadzenie dowodu z przesłuchania przedstawicieli organizacji pracowników działających w spółce, na okoliczność ustaleń i akceptacji przez pracowników wypłaty w częściach wynagrodzenia za pracę i innych składników wynagrodzenia oraz ustalenia czy winę za opóźnienia w wypłacie wynagrodzeń pracowników spółki ponosi obwiniony.

Podnosząc tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest niezasadna.

1. Niekwestionowane są ustalenia dotyczące niewypłacenia przez obwinionego – wbrew obowiązkowi – poszczególnym pracownikom określonych kwot tytułem wynagrodzenia za pracę, odpraw pieniężnych i ekwiwalentów pieniężnych za niewykorzystane urlopy. Ustalenia te są prawidłowe.

2. Rozważenia wymagało, czy w sprawie zaistniała przyczyna usprawiedliwiająca niewypłacenie świadczeń należnych pracownikom. Obwiniony powoływał się w swoich wyjaśnieniach na trudności finansowe (...) S.A. w B., które utrzymują się mimo podjętych działań naprawczych. Obwiniony wskazywał też, że

w chwili obejmowania przez niego funkcji prezesa zarządu tej spółki firma już wymagała restrukturyzacji. Sąd Rejonowy wnioskował, że sytuacja ta nie może usprawiedliwiać obwinionego oceniając, że dopuścił się on zarzucanego wykroczenia i winy nieumyślnej. Stanowisko Sądu Rejonowego jest zasadne. Jest w sprawie oczywistym, że zła sytuacja finansowa spółki nie powstała w okresie objętym zarzutem czy też krótko przed nim. Z wyjaśnień obwinionego wynika, że już

w 2006r. gdy obejmował funkcję prezesa, firma wymagała restrukturyzacji. Jak ustalił Sąd Rejonowy, od 2009r. nastąpiło znaczne pogorszenie sytuacji finansowej przedsiębiorstwa skutkujące utratą jego płynności finansowej. Z tego powodu wynagrodzenia dla pracowników nie były wypłacane w całości, ale w ratach. Stwierdzić trzeba, że wobec obwinionego toczyły się w ubiegłych latach sprawy

o wykroczenie z art. 282 § 1 kp, ale, wbrew temu, co wywodzi obrońca w apelacji, wyroki uniewinniające obwinionego w tych sprawach nie wskazują na „bezzasadność oskarżenia” w sprawie niniejszej. Dotyczyły one bowiem innych sytuacji faktycznych. Mimo podejmowanych działań naprawczych na przełomie lat 2011/2012 stan finansowy firmy nie poprawił się, a jej kierownictwo w dalszym ciągu widziało szanse na przetrwanie spółki. Zatem przez kilka lat utrzymywano sytuację, w której spółka funkcjonowała, ale przy założeniu – i niejako pod warunkami – permanentnego naruszania praw pracowników. W tym stanie rzeczy nie ma znaczenia, czy pracownicy wyrażali zgodę na wypłaty wynagrodzeń w ratach, jak również podnoszona w apelacji aprobata Ministra Skarbu Państwa. Pomijając kwestię gospodarczej zasadności funkcjonowania przez kilka lat spółki akcyjnej bez płynności finansowej, przypomnieć trzeba, że na obwinionym jako prezesie jej zarządu spoczywały obowiązki związane z jej zarządzaniem, w tym zapewnieniem środków na wypłaty dla zatrudnionych pracowników. Jeżeli skarżący zarzucił, że sąd nie przeprowadził określonych czynności dowodowych to zwrócić należy uwagę, że obrona w toku procesu nie składała wniosków dowodowych w kierunku wskazanym w apelacji.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że obwiniony wyczerpał znamiona zarzucanych mu wykroczeń.

Wymierzonej obwinionemu kary nie można uznać za rażąco surową. Jest ona odpowiednia do zawinienia obwinionego i szkodliwości społecznej jego czynu oraz uwzględnia jego możliwości finansowe.

Wobec powyższego na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

O kosztach sądowych za II instancję orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw. W ich skład wchodzi: ryczałt za doręczenie pism – 50 zł oraz opłata ustalona na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z 23.06. 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

/SSO Bogna Kuczyńska/